

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.7.2013.
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 o pošiljkama otpada

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Uredbom o pošiljkama otpada (Uredba (EZ) br. 1013/2006¹, „WSR”) utvrđuju se zahtjevi za pošiljke otpada unutar EU-a te između EU-a i trećih zemalja radi zaštite okoliša. Uredba o pošiljkama otpada ima stroža pravila za opasan otpad, nego za neopasan otpad.

Zabranjeni su svi izvozi opasnog otpada u države izvan OECD-a i svi izvozi otpada za odlaganje izvan EU/EFTA-e (Članci 34. i 36. Uredbe o pošiljkama otpada). Zabranom izvoza opasnog otpada izvan OECD-a propisanom Uredbom o pošiljkama otpada provodi se zabrana izvoza UN-ove Baselske konvencije iz 1995. Neopasan otpad može se izvoziti za uporabu izvan OECD-a ako će se otpadom gospodariti na način koji je prihvatljiv za okoliš, tj. na način koji u širem smislu odgovara pravilima koja se primjenjuju u EU-u².

Unutar EU-a sve pošiljke otpada za uporabu imaju pravo slobodnog kretanja.³ Što se tiče neopasnog otpada, takve pošiljke nisu podvrgnute obvezi davanja prethodne obavijesti te samo trebaju zadovoljiti odredbe o dostavi općih podataka (Glave II.–IV. Uredbe o pošiljkama otpada). I za pošiljke opasnog otpada za uporabu i za pošiljke otpada za odlaganje obavezno su potrebni prethodna pisana obavijest i odobrenje. Međutim, u pogledu pošiljki otpada za uporabu, nadležna tijela mogu se protiviti pošiljkama jedino na temelju ekoloških razloga koji su utvrđeni u Uredbi o pošiljkama otpada (članak 12.).

Utvrđene su određene obveze koje se odnose na obvezu povrata pošiljaka otpada koje su nezakonite ili koje nije moguće završiti kao što je planirano (članci 22. do 25. Uredbe o pošiljkama otpada).

Članak 50. Uredbe o pošiljkama otpada sadržava opću odredbu o provedbi kojom se utvrđuje da države članice provode inspekcijski nadzor poslovnih nastana i poduzeća u skladu s inspekcijskim zahtjevima u Direktivi 2008/98/EZ (Okvirna direktiva o otpadu), te da države članice mogu provjeriti promet na cestama, u lukama itd. ili u kasnijoj fazi kada otpad pristigne u postrojenje za uporabu ili odlaganje. Nadzor je inače prepušten nahodjenju država članica. Uredba o pošiljkama otpada ne sadržava nikakve posebne odredbe o tome kako se inspekcijski nadzor provodi: samo utvrđuje da „Provjere pošiljaka uključuju kontrolu dokumenata, potvrdu identiteta i, kad je primjereno, fizički pregled otpada.“

Zbog ovog općeg utvrđivanja inspekcijskih zahtjeva u Uredbi o pošiljkama otpada, postoje velike razlike između država članica. Neke su razvile temeljite i dobro uhodane sustave inspekcijskog nadzora usmjerene na pošiljke otpada u lukama ili na lokacijama proizvođača ili sakupljača otpada, dok druge imaju značajne probleme s provedbom i nedostatkom odgovarajućih struktura i sredstava za nadzor tokova otpada i provedbe inspekcijskih provjera. Ova situacija dovodi do „port hoppinga” tj. da izvoznici nezakonitog otpada šalju otpad preko država članica s najblažim kontrolama. Ako je provedba kontrola u jednoj državi članici pojačana, nezakoniti izvoznici sele svoj izvoz u drugu državu članicu. Učinkovito sprečavanje nezakonitih pošiljaka otpada može se stoga ostvariti samo ako države članice provode dostatne kontrole.

¹ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada, SL L 190, 12.7.2006., str. 1.

² Članci 18., 49. i Prilog VII. Uredbe o pošiljkama otpada. Također vidi Uredbu Komisije (EZ) br. 674/2012 od 23. srpnja 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1418/2007 o izvozu određenog otpada namijenjenog za uporabu u određene zemlje koje nisu članice OECD-a.

³ Mješoviti komunalni otpad sakupljen iz privatnih kućanstava, uključujući i sakupljanje takvog otpada od ostalih proizvođača (stavka otpada 20 03 01), podliježe istim odredbama kao i otpad namijenjen odlaganju, članak 3. stavak 5. Uredbe o pošiljkama otpada. Ulazne pošiljke za spaljivanje klasificirane kao uporaba podložne su određenim pravilima, članak 16. Direktive 2008/98/EZ („Okvirna direktiva o otpadu“).

Najproblematičnije nezakonite pošiljke otpada su one koje sadrže opasan otpad i otpad koji je nezakonito poslan radi odlaganja ili nedovoljno kvalitetne obrade. Odlaganje ili nedovoljno kvalitetna obrada otpada imaju snažne posljedice za okoliš i zdravlje stanovništva u okolici područja odlaganja/obrade. Istjecanje iz odbačenog otpada također može naštetiti tlu i vodenim tokovima te uzrokovati onečišćenje zraka emisijama npr. teških metala i trajnim organskim onečišćivačima. Ako u državi odredišta ne postoje odgovarajuće norme i kapaciteti za recikliranje, potencijalne opasnosti za okoliš i zdravlje jednostavno se izvoze u druge dijelove svijeta. To također uzrokuje globalno zatopljenje i oštećenje ozona.

Ovim se zakonodavnim prijedlogom podržavaju i usmjeravaju inspekcije država članica kako bi se riješili gore navedeni problematični i visoko rizični tokovi otpada. Procjenu rizika provode države članice, obuhvaćajući određene tokove otpada i izvore nezakonitih pošiljaka te razmatrajući podatke utemeljene na obavještavanju, kao što su policijske istrage i analize kriminalnih djelovanja. Svake godine odabiru se prioritete inspekcijskih provjera na temelju ovih procjena rizika te objavljuju u godišnjim inspekcijskim planovima. Ti planovi su dostupni javnosti. Inspektori uzimaju u obzir inspekcijske planove te od izvoznika otpada za koje sumnjaju da su uključeni u nezakoniti izvoz otpada zahtijevaju dokaze u skladu s relevantnim odredbama u prijedlogu.

Nezakonite pošiljke otpada su ozbiljan i čest problem. Zabrane izvoza opasnog otpada i otpada za odlaganje prema Uredbi o pošiljkama otpada često se zaobilaze. Izvoz opasnog otpada često se označuje kao rabljena roba, a otpad za odlaganje kao otpad za oporabu. To potvrđuju zajedničke inspekcije provedene preko „mreže za implementaciju i provedbu zakona o zaštiti okoliša, prekograničnih prometa pošiljaka otpada–klastera” (IMPEL-TFS) koje podržava Komisija; to je pokazalo vrlo visoku stopu neusklađenosti s Uredbom o pošiljkama otpada zbog nezakonitih pošiljki otpada. Kao dio zajedničke inspekcije tijekom razdoblja od listopada 2008. do studenog 2010., 22 države članice provjeravale su i izvještavale o prometu na cestama i u lukama (preko 20 000 prometnih inspekcija i preko sto inspekcija tvrtki).⁴ Uzimajući u obzir ukupan broj ispitanih pošiljaka otpada iz i unutar EU-a tijekom tog razdoblja (3 454) i broj prekršaja (863), procjenjuje se da ukupna stopa neusklađenosti iznosi 25 %.

U istraživanju iz 2011. godine procijenjena je količina nezakonitih pošiljaka kao udio ukupnog broja pošiljaka otpada unutar i izvan EU-a.⁵ Istraživanjem se zaključilo da ako je samo 1 % od svih pošiljaka otpada nezakonito, ukupna količina nezakonitih pošiljaka otpada iznosi 2,8 milijuna tona godišnje.

Nezakonite pošiljke otpada izvan EU-a često proizlaze iz nekontroliranih postrojenja sakupljanja, skladištenja i sortiranja, gdje nezakoniti operateri nabavljaju otpad i nezakonito ga prevoze u zemlje u razvoju. Europolovo istraživanje iz 2011.⁶ zaključilo je da se postrojenja za međuskladištenje često koriste za prikrivanje konačnih odredišta otpada te za sprečavanje napora u provedbi zakona da se otkriju izvorne tvrtke.

Luke u sjeverozapadnom djelu EU-a (Antwerpen, Hamburg, Le Havre i Rotterdam) imaju ključnu ulogu u izvozu otpada (električnog i elektroničkog otpada, otpadnih vozila, plastike, papira i različitih vrsti opasnog otpada) u države Afrike i Azije. Budući da se mnoge od tih luka susreću s velikim količinama otpada (zakonitog i nezakonitog) koji se brodom izvozi iz

⁴ IMPEL-ovo detaljno izvješće zajedničkog istraživanja dostupno je na: <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ Procjena i smjernice za provedbu zakonodavstva EU-a o otpadu u državama članicama, BiPRO, 16. studenog 2011., <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁶ Europolova „procjena organiziranog kriminala EU-a“, 28. travnja 2011., str. 30. <https://www.europol.europa.eu/>.

EU-a, imaju češće kontrole te zbog toga najvjerojatnije pronalaze više nezakonitih pošiljaka otpada.

Učinkovita provedba zakona i inspekcijskih nadzora pošiljaka otpada ne bi samo pomogla u sprečavanju ozbiljnih učinaka na okoliš i zdravlje koji proizlaze iz nezakonitih pošiljaka otpada već bi smanjila visoke troškove i ostvarila izravnu gospodarsku korist za države članice i industriju. Financijske olakšice proizašle iz bolje provedbe zakona uključuju izbjegavanje troškova čišćenja i povratka u zemlju polazišta. Na primjer, nedavno je istraživanje pokazalo da je stroža provedba kontrole u rotterdamskoj luci rezultirala povećanom kvalitetom i kvantitetom recikliranog otpada jer je otpad bio usmjeren zakonitim kanalima do postrojenja s boljim tehnikama obrade. Pojačani inspekcijski nadzori u rotterdamskoj luci također su potakli otvaranje 22 radna mjesta – na carini, inspekcijama i uređajima za obradu otpada⁷.

Zaključci Vijeća od 3. lipnja 2010. pozivaju Komisiju da između ostaloga razmotri jačanje EU-ovih inspekcijskih zahtjeva i nasumičnih provjera koje se provode u skladu s Uredbom o pošiljkama otpada. Komisija je, kao odgovor na to, detaljnije procijenila problem i pripremila procjenu učinka ex ante, u skladu sa svojim smjernicama za procjene učinka.

2. REZULTATI KONZULTACIJA SA ZAINTERESIRANIM STRANKAMA I PROCJENE UČINKA

Komisija je 25. siječnja 2011. pokrenula savjetovanje s interesnim skupinama na internetu putem svoje web-stranice EUROPA u skladu s minimalnim standardima za konzultacije. Savjetovanje je otvoreno za sve interesne skupine jedanaest tjedana, a dostupno je putem jedinstvene pristupne točke na internetu.⁸ Tijekom savjetovanja zaprimljeno je 65 doprinosa od 18 nadležnih tijela država članica, jednog nadležnog tijela države Europskog gospodarskog prostora (EEA), 25 industrijskih organizacija, pet privatnih tvrtki, dvije javne organizacije, tri nevladine organizacije i 11 pojedinaca⁹. Interesne su skupine pružile veliku podršku u korist zakonodavnih zahtjeva EU-a o inspekcijama pošiljaka otpada (90 % ispitanika).

Tijekom javnog savjetovanja u 2012. o zakonodavnim aktima koji opterećuju MSP-ove, izražena je zabrinutost da Uredba o pošiljkama otpada zbog razlika u provedbi i tumačenju u državama članicama nije dovela do stvaranja zajedničkog tržišta za korištenje i recikliranje otpada te da treba učiniti više kako bi se osigurala jedinstvena provedba Uredbe o pošiljkama otpada, s time da se više treba usredotočiti na opasan otpad a manje na neproblematičan otpad. Izražena je dodatna zabrinutost zbog potrebe za daljnjim pojednostavljivanjem postupaka premještanja otpada između država članica, s time da bi se inspekcijski nadzor i procjena postrojenja za obradu otpada prepustili nadležnim tijelima države članice primateljice.

Cilj ovog zakonodavnog prijedloga o inspekcijskim provjerama pošiljaka otpada je pomoći osigurati jedinstvenu provedbu Uredbe o pošiljkama otpada uspostavom minimalnih inspekcijskih zahtjeva diljem EU-a s naglaskom na problematične tokove otpada.¹⁰ U skladu s

⁷ Istraživanje „Provedba zakonodavstva EU-a o otpadu za zeleni rast“, BioIntelligence Service, 2011., <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

⁸ Savjetovanje interesnih skupina djelomično se temeljilo na dvama istraživanjima „Inspekcijskim zahtjevima za pošiljke otpada“, završno izvješće od 12. kolovoza 2009., BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>; i „Ekološkoj, društvenoj i gospodarskoj procjeni učinka mogućih zahtjeva i kriterija za inspekcije pošiljaka otpada, kontrola i provjera na licu mjesta“, završno izvješće od 4. lipnja 2010., BioIntelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

¹⁰ Pogledajte također Komunikaciju Komisije o praćenju „TOP10“ savjetovanja MSP-ova o propisima EU-a.

Uredbom o pošiljkama otpada, već postoji pojednostavljeni postupak za pošiljke otpada za oporabu u usporedbi s pošiljkama otpada za odlaganje. Međutim, nedostatak usklađenih inspekcijskih postupaka otežava pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta u odnosu na pošiljke otpada. Pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta zahtjeva da se inspekcijski nadzori pošiljaka otpada učinkovito provode diljem EU-a. Trenutni nedostatak jednakih konkurentnih uvjeta zbog razlika u praksama provedbe postavlja tvrtke koje poštuju zakone u nepovoljan gospodarski položaj. Visoke stope nezakonitih pošiljki otpada ugrožavaju zakonitu obradu otpada i industrije odlaganja otpada. Kad bi se diljem EU-a Uredba o pošiljkama otpada pravilno primjenjivala, među gospodarskim bi se subjektima povećalo povjerenje u sustav pošiljaka otpada. Tvrtke u sektoru recikliranja i upravljanja otpadom bile bi potaknute na ulaganja za stvaranje novih radnih mjesta.

Inspekcijski nadzor postrojenja za obradu otpada zadaća je nadležnih tijela država članica u kojima se nalaze. Međutim, važno je da nadležna tijela u državama članicama polazišta budu u stanju *procijeniti* kako će otpadom upravljati postrojenje u državi članici primateljici. Na primjer, nadležno tijelo polazišta može nakon pregleda otpada zaključiti da postrojenje u državi članici primateljici ne može njime upravljati u skladu s člancima 11. i 12. Uredbe o pošiljkama otpada. Ova se procjena mora napraviti *prije* nego što pošiljka napusti državu polazišta jer se u protivnom se nezakonite pošiljke ne mogu spriječiti. Ako je pošiljka nezakonita, država polazišta mora između ostaloga platiti račun za vraćanje otpada. *Procjenu* postrojenja za obradu ne može se stoga prepustiti isključivo nadležnim tijelima države članice primateljice.

Komisijina procjena učinka *ex ante* na ovaj zakonodavni prijedlog ispitala je nekoliko mogućnosti za jačanje inspekcijskih nadzora i provedbe Uredbe o pošiljkama otpada. EU-ova „mreža za implementaciju i provedbu zakona o zaštiti okoliša, prekograničnih prometa pošiljaka otpada–klastera“ (IMPEL-TFS), nadležna tijela država članica i razni dionici izravno su bili uključeni u pripremu istraživanja koja su provedena s ciljem podrške procjene.

Procjenom se utvrdilo da bi kombinacija zakonodavnih zahtjeva EU-a i smjernica bila najučinkovitija mogućnost za rješavanje problema povezanih s nezakonitim pošiljkama otpada. Ova bi mogućnost također imala najniže neto troškove i najpozitivnije gospodarske, društvene i ekološke učinke. Doveda bi do znatnog smanjivanja troškova za čišćenje i povrat u zemlju polazišta kao i do neizravnog smanjivanja troškova državama članicama kroz koje se otpad prevozi. Industrija bi također imala koristi od usklađivanja zakonodavstva. Veće količine otpada koje su usmjerene kroz zakonske kanale dovela bi do optimizacije postupaka, boljih tehnika sortiranja i bolje kvalitete otpada. Zakonski zahtjev za pojačanim inspekcijskim nadzorima mogli bi također stvoriti nova radna mjesta te izbjeći preseljenje radnih mjesta izvan EU-a.

Troškovi država članica koje nemaju odgovarajuće inspekcijske sustave (npr. za zapošljavanje osoblja i unaprjeđenje infrastrukture i inspekcija) procijenjeni su kao dio procjene učinka. Ti troškovi iznose otprilike 4 milijuna EUR godišnje za cijelu EU, ali bi mogli biti umanjeni gospodarskim i društvenim korisnim učincima i/ili bi se mogli financirati od prikupljenih kazni. U skladu s procjenom učinka, pokrili bi se troškovi dodatnog potrebnog inspekcijskog nadzora čak i ako bi manje od 1 % svih godišnjih inspekcijskih nadzora rezultirao prosječnim kaznama.

U procjeni učinka utvrđeno je da je planiranje inspekcijskog nadzora najvažnija predložena zakonodavna mjera. Drugi najvažniji čimbenik za rješavanje problema jest mogućnost da nadležna tijela država članica od izvoznika otpada za koje sumnjaju da su uključeni u nezakoniti izvoz otpada zahtijevaju dokaze kako bi provjerila zakonitost pošiljaka te zatim daljnjim redoslijedom, uzlaznu kontrolu postrojenja te izobrazbu nadležnih tijela.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

Člankom 1. stavkom 3. točkom (b) ovog prijedloga mijenja se članak 50. Uredbe o pošiljkama otpada uvođenjem zahtjeva za planiranjem inspekcijskih nadzora pošiljaka otpada.

Člankom 1. stavkom 3. točkom (c) uvodi se u članak 50. mogućnost da nadležna tijela država članica od izvoznika otpada za koje sumnjaju da su uključeni u nezakoniti izvoz otpada zahtijevaju dokaze kako bi provjerila zakonitost pošiljaka. Takvi dokazi mogu se odnositi na pitanje je li tvar ili predmet „otpad” ili nije, je li pošiljka namijenjena za uporabu ili odlaganje ili na prirodu određenih metoda obrade otpada i standarda koji se primjenjuju u postrojenju u državi odredišta, radi ocjene usklađenosti s člankom 49. Uredbe o pošiljkama otpada.

Člankom 1. stavkom 2 i člankom 1. stavkom 4. usklađuje se Uredba o pošiljkama otpada s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u skladu s obvezom Komisije da pregleda odredbe priložene regulatornom postupku u svakom aktu koji namjerava izmijeniti.

Člankom 2. ovog prijedloga predviđeno je da Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu te se primjenjuje od [*1. siječnja xxxx. ili 1. srpnja xxxx., ovisno o tome koji je datum prvi, ali najmanje šest mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe*].

4. PRORAČUNSKE IMPLIKACIJE

Nije primjenjivo.

5. NEOBVEZNI ELEMENTI

Nije primjenjivo.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 o pošiljkama otpada**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora¹¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹²,

u skladu s u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,,

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada¹³ utvrđuje zahtjeve za pošiljke otpada unutar Unije te između država članica i trećih zemalja radi zaštite okoliša. Međutim, utvrđeni su nedostaci u provedbi i inspekcijskim nadzorima koje provode nadležna tijela država članica zbog, između ostaloga, nedostatka jasnih odredaba u Uredbi o tim pitanjima.
- (2) Potrebno je odgovarajuće planiranje inspekcijskih pregleda pošiljaka otpada kako bi se uspostavio kapacitet potreban za inspekcijski nadzor pošiljaka otpada te učinkovito spriječile nezakonite pošiljke. Odredbe o provedbi i inspekcijskim pregledima u članku 50. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 stoga se trebaju ojačati kako bi se osiguralo redovito i dosljedno planiranje inspekcijskih nadzora. Planiranje bi trebalo uključivati niz ključnih elemenata, uključujući procjene rizika, strategije, ciljeve, prioritete, broj i vrste planiranih inspekcijskih nadzora, procjenu zadaća, načine suradnje između nadležnih tijela i odredbe za osposobljavanje inspektora.
- (3) Diljem Unije koriste se različita pravila u pogledu mogućnosti da nadležna tijela država članica od izvoznika otpada zahtijevaju dokaze radi provjere zakonitosti pošiljaka. Takvi se dokazi mogu odnositi na pitanje je li tvar ili predmet „otpad” u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006 te hoće li se otpad poslati u postrojenja prihvatljiva za okoliš u skladu s člankom 49. Uredbe. Člankom 50. Uredbe trebalo bi osigurati mogućnost nadležnim tijelima država članica da od izvoznika otpada za koje sumnjaju da su uključeni u nezakoniti izvoz otpada zahtijevaju dokaze kako bi provjerila zakonitost pošiljaka.

¹¹ SL C , , str. .

¹² SL C , , str. .

¹³ SL L 190, 12.7.2006., str. 1.

- (4) Nezakonite pošiljke otpada često proizlaze iz nekontroliranih postrojenja za sakupljanje, skladištenje i sortiranje. Stoga bi trebalo uvesti zahtjeve za inspekcijski nadzor za takve lokacije otpada.
- (5) Kao posljedica stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, ovlasti koje su dodijeljene Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) 1013/2006 trebale bi biti usklađene s člankom 290. Ugovora.
- (6) Ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebala bi se prenijeti na Komisiju s ciljem donošenja tehničkih i organizacijskih zahtjeva za praktičnu provedbu elektroničke razmjene podataka. Osobito je važno da Komisija provede prikladna savjetovanja tijekom pripremni radnji uključujući radnje na stručnoj razini.
- (7) Kada priprema i sastavlja delegirane akte Komisija bi trebala osigurati istodoban, pravodoban i prikladan prijenos odgovarajućih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (8) Komisija može usvojiti smjernice za primjenu članka 12. stavka 1. točke (g) Uredbe; smjernice za primjenu članka 15. Uredbe; smjernice za suradnju nadležnih tijela u odnosu na nezakonite pošiljke; daljnje smjernice za upotrebu jezika; daljnja obrazloženja proceduralnih zahtjeva Glave II. Uredbe po pitanju njihove primjene na izvoze, uvoze i prijevoz otpada do Zajednice i kroz nju.
- (9) Uredbu (EZ) br. 1013/2006 potrebno je stoga izmijeniti.
- (10) Ovu bi Uredbu trebalo primijeniti od 1. siječnja [xxxx.] ili 1. srpnja [xxxx.] ovisno o tome koji je datum prvi, ali najmanje šest mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe, kako bi se državama članicama i tvrtkama osiguralo dovoljno vremena da se pripreme za primjenu potrebnih mjera u skladu s člankom 50. Uredbe.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1013/2006 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 2. dodaje se sljedeći stavak 36.:

„36. „ponovna uporaba” znači svaki postupak pri kojem se proizvodi ili sastavni dijelovi koji nisu otpad ponovno koriste za istu svrhu za koju su namijenjeni.

(2) u članku 26. dodaje se sljedeći stavak 5.

„5. Komisija ima ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 59. o tehničkim i organizacijskim zahtjevima za praktičnu provedbu elektroničke razmjene podataka za dostavu dokumenata i podataka.“

(3) Članak 50. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Mjerama za provedbu ove Uredbe države članice osiguravaju, *inter alia*, inspekcijski nadzor poslovnih nastana i poduzeća u skladu s člankom 34. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu¹⁴, i nasumične provjere pošiljaka otpada ili s njima povezane uporabe ili odlaganja.”

¹⁴ SL L 312, 22.11.2008., str. 3.

(b) umeće se sljedeći stavak 2a.:

„2a. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela uspostavljaju planove za inspekcijske nadzore radi pregleda usklađenosti s ovom Uredbom. Planovima se pokriva cijelo geografsko područje predmetnih država članica te se primjenjuju na sve inspekcijske nadzore pošiljaka otpada koji su provedeni u skladu sa stavkom 2., uključujući inspekcijske nadzore poslovnih nastana i poduzeća, cestovnog i željezničkog prijevoza i pošiljki u lukama. U planovima uključeno je sljedeće:

- (a) strategija i ciljevi za inspekcijske nadzor pošiljaka otpada koji se odnose na ljudske, financijske i druge resurse;
- (b) procjena rizika kojom se obuhvaćaju određeni tokovi otpada i izvori nezakonitih pošiljaka, a u kojoj se uzimaju u obzir podaci dobiveni od rada obavještajnih službi, kao što su policijske istrage i analize kriminalnih djelovanja;
- (c) prioritete i opis načina odabira prioriteta na temelju strategija, ciljeva i procjena rizika;
- (d) informacije o brojevima i vrstama planiranih inspekcijskih nadzora lokacija otpada, cestovnog i željezničkog prijevoza i pošiljki u lukama;
- (e) dodjeljivanje zadaća svakom nadležno tijelu koje sudjeluje u inspekcijskom nadzoru pošiljaka otpada;
- (f) načine suradnje između različitih nadležnih tijela koja sudjeluju u inspekcijskim nadzorima; te
- (g) procjenu potrebe za osposobljavanjem inspektora o tehničkim i pravnim pitanjima koja se odnose na upravljanje otpadom i pošiljke otpada te odredbama o redovnim programima osposobljavanja.

Planovi se pregledavaju najmanje jednom godišnje te ažuriraju, gdje je primjenjivo. Pregledom se procjenjuje granica ostvarivanja ciljeva i ostalih elementa planova.

Nadležna tijela osiguravaju da su planovi javno dostupni u skladu s Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu¹⁵.

(c) umeću se sljedeći stavci 4.a i 4.b:

„4.a. Nadležno tijelo može, kako bi se osiguralo da pošiljka ne sadrži otpad u smislu članka 2. stavka 1.:

- (i) provjeriti je li predviđena odgovarajuća zaštita od oštećenja pošiljke tijekom prijevoza, utovara i istovara; te
- (ii) u slučaju sumnje na nezakonite pošiljke otpada zahtijevati da osoba odgovorna za pošiljku dostavi kopiju računa i ugovora koji se odnosi na prodaju ili prijenos vlasništva stvari ili predmeta koji pokazuje da je stvar ili predmet namijenjen ponovnoj uporabi u smislu članka 2. stavka 36. te dokazati da stvar ili predmet u potpunosti funkcionalan.

¹⁵

SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

- 4.b. Nadležno tijelo može, kako bi se osiguralo da je pošiljka namijenjena za uporabu u skladu s člankom 49., u slučaju sumnje na nezakonite pošiljke, zahtijevati da osoba odgovorna za pošiljku dostavi ugovor, pismo ili drugi dokument potpisan od strane postrojenja za uporabu, u kojima se navode metode, tehnologije i standardi otpada primijenjeni u postrojenjima za uporabu u državama odredištima.“

(4) Članci 59. i 59.a zamjenjuju se sljedećim:

Članak 59.

Izvršavanje delegacije

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Delegiranje ovlasti navedeno u članku 26. stavku 5. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje od dana stupanja na snagu ove Uredbe.
3. Delegiranje ovlasti navedeno u članku 26. stavku 5. Europski parlament ili Vijeće može opozvati u bilo kojem trenutku. Odluka o opozivu ukida delegiranje ovlasti određeno u toj odluci. Stupa na snagu sljedećeg dana nakon objave Odluke u Službenom listu Europske unije ili kasnije kako je ondje određeno. Ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 26. stavka 5., stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće ne ulože prigovor u roku od dva mjeseca od obavijesti Europskom parlamentu i Vijeću o tom aktu, ili ako su Europski parlament i Vijeće prije isteka toga roka obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produžuje na dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta i Vijeća.

Članak 59.a

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ.
Taj Odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kada se poziva na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.“

Članak 2.

Ova uredba stupa na snagu dvadesetog dana od objave u *Službenom listu Europske unije*. Primjenjuje se nakon [1. siječnja xxxx. ili 1. srpnja xxxx., ovisno o tome koji je datum prvi, ali najmanje šest mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*